

Андрей Баташов в новата си роля - "рицар" - тамплиер

Нашенските тамплиери - членовете на новоизникналия Приорат в България – Орден на рицарите тамплиери на Йерусалим - твърдят, че наследяват свои предци, обитавали Българските земи, колкото и абсурдно да звучи това в страната на нашия велик цар Калоян...

Според един от най-известните Български тамплиери - археолога Николай Овчаров (особено близък с Волен Сидеров) - може да се говори за трайно присъствие на рицари от този орден по Българските земи в Средновековието...

Жителски тамплиери посвещават нещинка в София. Третият от ляво налясно е приорът Раднев, масон и бивш боdigард на Тодор Живков. Източник: www.bulgariablog.com

История на тамплиерите.

„В Западната римска църква съществува така наречената орденска система на монастицизма. Тя е различна от нашата – православната”, разказва Александър Николов - доцент в катедрата по Средновековна обща история в СУ, магистър по медиевистика в Централния европейски университет в Будапеща (в момента той е докторант там, а е защитил докторат в България в областта на средновековието). За да обясни историята на тамплиерите, Николов започва обясненията със създаването на ордените в Западната църква:

“Там общности от манастири се обединяват около единен правилник, който се нарича регула. Монасите, които споделят единен правилник, се обединяват в ордени. Най-древният орден е Бенедиктинският. През XI век се появяват реформистки ордени, като едни от тези, които се отделят от Бенедектинския, опитвайки се да го реформират, се наричат цистерцианци.

Много специфична разновидност на орденската система са така наречените военно-монашески ордени, много от които взимат регулата (правилника) на цистерцианския орден, но наред със своя чисто монашески хабитус (начин на живот), те имат и военни функции,, заради противоборството с исляма в този период. То се води от една страна в Испания, така наречената Реконкиста – там се появяват едни от първите военно-монашески ордени. От друга страна противоборството с исляма се осъществява

Тамплиерският театър в България

Публикувано от: Чернаџа роза
Сряда, 27 Януари 2010г. 12:19ч.

по време на Кръстоносните походи, след завладяването на Палестина от кръстоносците. Именно тогава възникват няколко много мощни военно-монашески ордена. Два от тях са изключително важни – тамплиерите и хоспиталиерите, като двата ордена се превръщат в конкуренти.

Името на тамплиерите идва от „рицари на Храма“ (от temple - храм). Орденът възниква като военна структура, докато хоспиталиерите (йоанитите) са свързани с медицината (hospital – болница, лечебница), обяснява накратко доцент Николов. Паралелно с тях съществуват и по-малки военно-монашески ордени, като Тевтонския, които участват в отбраната на вече завладяната Свещена земя от християните. През 1291 година мюсюлманите успяват да отделят окончателно Палестина и така Латинската държава там е унищожена, въпреки яростната съпротива на тамплиерите и хоспиталиерите, които са конкурентни ордени, но воюват заедно.

Прелъстен от масонския сатанизъм, този свещеник благославя новоприетите членове на масонския орден. Първият в редицата е "архонта" Слави Бинев

Наред с войната с исляма, тези две организации са много мощни финансово. Особено тамплиерите, които имат изключително разклонена система от имущество в цяла Европа.

Рицарите стават кредитори на доста монарси. Натрупали огромни богатства, те дори

създават истинска държава в Югозападна Франция с център Монсегюр, възбуждайки въображението на не едно поколение иманяри, включително и на германците по време на Втората световна война.

Легенди се носят през вековете за наказателните операции, които рицарите предприемали към длъжниците си. Монарсите плащали с политически решения, търговците - с главите си. Според някои историци сред тамплиерите имало груби, алчни и необразовани хора, разорени благородници, издънки на известни родове, които искали чрез участието си в кръстоносните походи да се сдобият със земя и пари. "Монаси", които твърдели, че спазват обета за бедност и безбрачие, а официално слагали на трапезата си 3 пъти седмично печено месо и вино. И дори отскачали до вертепите.

Създаден от 9 рицари начело с Юг дьо Пейен (според друга версия - Ив дьо Файол). През декември 1118 г. в Ерусалим те се изправят пред крал Балдуин II с най-благородната мисия: сами да охраняват пътя на пилигримите до Светите места. Противно на здравия разум Балдуин не само им повярвал, но им позволил да се настанят в постройка на мястото на конюшните на някогашния Соломонов храм. Девет години не се случва нищо. Деветимата не пазят пътищата, а копаят. Никой не им задава въпроси. За орден не става и дума. Новината гръмва през 1127 г., когато Юг дьо Пейен се връща във Франция. А след него върви мълвата, че там, в ерусалимските руини деветимата са изровили съкровището на Соломоновия храм.

Още един прелъстен, този път - Старозагорският митрополит Галактион освещава сбирката, хванал малтийски кръст в ръка.

Орденът се развива шеметно. Устава му пише Бернар от Клерво, обявен след смъртта си за св. Бернар, покровител на тамплиерите. Незнайно как Бернар издейства за ордената привилегии, за които никой в тогавашния християнски свят не би посмял дори да си

помисли. Рицарите се отчитат единствено на папата, само те имат право на бели мантии, границите не важат за тях, нямат ограничения за пари и имоти. Формално тамплиерите са бедните рицари на Христа, монасите войни, дали 4 обета: бедност, безбрачие, признание на каноните и въоръжена закрила на християните поклонници. На практика за няколко години те се превръщат най-могъщата финансова организация на Средновековието.

200 години Европа трепери от тях. Те са основно французи. Но в редиците им има англичани, немци и испанци. След като през 1283 г. кръстоносците са окончателно прогонени от Палестина, тамплиерите пренасят официалната си резиденция от Акра в Кипър, но повечето рицари се завръщат във Франция. Завземат 25% от нейната територия. Малко преди погрома над ордена те владеят 1500 крепости в Европа. Не плащат данъци. Напротив - превръщат се в bankerите на европейските крале. Рицари от Темпл официално движат сметките в хазната на Филип. Тамплиерите се занимават с лихварство. Те първи въвеждат пътни чекове. Благородниците са можели да депозират злато при ордена в Париж и срещу разписка със закодирано послание да си го получат в която и да е друга точка на Европа. За да пътуват спокойно. Златото било и... застраховано!

Част от делата на Тъмнината - лихварство, пари, печалба, с две думи - дейности, нямащи НИЩО ОБЩО с християнството!

Няколко десетилетия след основаването на Ордена на тамплиерите белите плащове с червени кръстове на неговите членове започват да всяват ужас на Изток и завист на Запад. След като през 1128 г. орденът официално е признат на събора в Труа, тамплиерите не се отправят веднага у дома - в Йерусалим. Първо се пръсват из цяла Европа да създават разклонения на ордена и главно да събират дарения за Светите земи. Даровете били от медни петачета до огромни имения. Първенец по щедрост станал Алфонсо Арагонски, който поделил кралството си поравно между трите ордена - на тамплиерите, на хоспиталиерите и на рицарите на Божия гроб. Католическите духовници давали църкви и земи, а богатите търговци - къщи, добитък, пари. В замяна дарителите получавали радостта от извършеното богоугодно дело и перспективата да бъдат погребани в гробището на ордена. Богатствата били добре дошли за тамплиерите, защото поддържането в бойна готовност на войските и крепостите в Палестина струвало скъпо. За да обезпечат дейността си на Изток, рицарите на ордена основават в Европа

международна финансова корпорация,

основана на командорствата като основна икономическа единица. Първоначално командорствата били типични селски стопанства, управлявани от неколцина братя или давани под аренда. Постепенно, след като кръстоносците се установяват на Изток, хиляди и хиляди хора взели да предприемат дълги пътешествия из Светите земи. Основните маршрути били до Йерусалим от Западна Европа през Марсилия, Пиза, Генуа и до Сантяго де Компостела, където се предполагало, че е погребан апостол Яков - през Лангедок, Бискаия и Астурия. Маршрутите съвпадали с основните търговски комуникации на епохата и командорствата се разположили именно там. Създавайки такава мрежа, тамплиерите започнали да помагат на поклонниците не само по

отношение на личната им безопасност, но и като пазели имуществото и финансирани пътешествията им. Скоро заемите срещу предаването на земи на "тръста" станал популярен начин за вземане, както бихме казали днес, на кредит срещу ипотека. Така орденът се превръща в един от най-заможните собственици в Европа.

Но онзи, който бил написал устава, явно е отчитал човешкия фактор, защото текстовете, които регламентирали отношенията на братята с парите, били повече от сурови. На всички - от редовия рицар до магистъра, се забранявало без специално решение да използва каквито и да било общи пари. Съществували и особени условия, които препяствали финансовата дейност на тази първа "световна банка". Забранено било лихварството, тъй като църквата го осъждала. Но тамплиерите намерили изход. Просто криели чистата печалба от операциите и формално не получавали лихвен процент.

Загубата от кръстоносците на Йерусалим през 1187 г. заставила Великия магистър да се замисли за алтернативни източници на доходи и командорствата

започват пълноценна банкова дейност

Те финансират чужди операции и осъществяват това, което на днешен език се нарича банкови преводи - онзи, който внесе определена сума в дадена държава, може да си я получи в която и да е друга в местната валута. Практически благодарение на мрежата от командорства тамплиерите основали транснационална финансова система, която обслужвала основния търговски поток и кредитирала немалко европейски кралства.

Към края на XII в. обаче орденът започва да губи авторитет. От една страна, заради събитията в Светите земи, които тамплиерите въпреки мощта си не успяват да защитят, а от друга - защото интересите на ордена често се разминавали с тези на другите кръстоносни държави и ордени.

Но никой от тях не е очаквал

чак такава развръзка

Сутринта в **петък, 13 октомври 1307 г.**, всички тамплиери във Франция са арестувани. Кралските агенти задържат и самия Велик магистър Жак дьо Моле, Великия визитатор Гуго дьо Пейро, ковчезника и още четирима висши сановници. Официалните обвинения са ерес, идолопоклонничество, содомия и оскверняване на реликвите. Сред обвиненията фигурират множество извращения, че плюят върху кръста, ядат деца и трупове и служат на дявола. Пълният списък съставлявал 117 обвинения.

Болшинството тамплиери - се признават за виновни.

А когато по заповед на Филип Хубавия в Париж били изгорени 54 братя, орденът изгубил сили да се бори за оцеляване и с решение на Виенския събор от 1312 г. бил разпуснат. Той бездруго междувременно бил забранен от папа Климент V, а имотите и земите му конфискувани.

Оттук нататък векове наред всички си задават въпроса:

Къде обаче са парите и съкровищата? Какво са пазели тамплиерите?

Според всички техни изследователи - тайна, която уж можела да разруши църквата. Това разбира се са предположения на нерелигиозни "мъдреци", които глупеят пред Бога с писанията си, защото **никой и нищо няма да разруши църквата Му, за която Господ даде великото обещание, че портите адови няма да ѝ надделеят (Мат.16:18)**. Тук търсачите на сензации имат разнообразни версии. За едни тамплиерите са намерили "Свещеният граал": чашата на Христос от тайната вечеря или отрязаната глава на св. Йоан Предтеча. За други тамплиерите са имали копие, с което е бил прободен на кръста - Иисус Христос. Трети вярват, че рицарите са намерили кръста, на който е разпнат Спасителят.

В нощта на 13 октомври 1307 г. от малкото фламандско градче Сен Леже припряно потегля кавалкада рицари. Насочва се на север, където Филип IV вече няма влияние. Стражата обаче е предвидила този ход и първото, което прави, е да отреже тъкмо този път за бягство. Какво било учудването на кралските войници, когато следите по пътя показали, че през последните часове никой не е напускал града. Точно обратното - отпечатъците от копита говорели, че неколцина конници са влезли в Сен Леже от север. Едва след като в опустялото командорство на ордена установили, че предишната вечер тамплиерите са сменили подковите на конете си, стражниците разбрали, че са надхитрени...

Напред във вековете същите символи, започват да се използват широко от техните применици - масоните...